

PRAMÍNEK

Č. 24 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 4/2012

VELIKONOČNÍ HODOVÁNÍ

Společná jarní úklidová akce nás teprve čekala, ale obec „prokoukla“ již v předvelikonočním období. Nejen první svěží zelení, upravenými květinovými záhony a trávníky, ale i velikonoční výzdobou v oknech a zahrádkách. Paní Zima nám ještě pocukrovala sváteční nedělní ráno, aby dostala pranostice „*Když kvete trní – mráz si vrní*“. Měla ještě dosti sil uzamknout i ledovým příkrovem kaluže. Ale kdo z koledníků o Velikonočním pondělí odolal chladu, který se po ránu vkrádal pod kabát, jistě nelitoval. Hospodyně rozhodně nebyly skoupé podat něco na zahřátí (ohříváček z hrušek ze Slovenska jednoznačně vedl) a také i Sluníčko si řeklo, že je zvědavé, jak je to s tím nedostatkem vajec, vykuklo a hrálo nás do zad. A tak jako my mohlo vidět, že i na vejce tyto Velikonoce nebyly skoupé. Výzdoba obydlí a koledy v košíčcích ukázaly, že tu na vsi máme opravdové zručné hospodyňky. Důkazem byly podané domácí dobroty, tradičně zdobená vejce – voskem nebo vyškrabávanými ornamenty i barvená v cibulových slupkách.

Pokud vám koledníci přinesli domů drátěné ozdobné zápichy s korálky, tak vězte, že byli na horním konci Bačalek u Zelerů.

A jestli vám ještě donesli i košíček z papírových ruliček s překvapením uvnitř, ozdobený perníkovým vejcem, pak je to neklamná známka, že navštívili na ličenské návsi paní Doškářovou. Anebo dobře vyhandlovali koledu. Ale pokud vyměňovali, pak se ošidili o pokoukání se na krásnou výzdobu Doškářovic předzahrádky, i když to oceníme spíše my ženy. Uprostřed vsi jste mohli obdržet od paní Rampasové veselá malovaná perníčky s barevnou polevou, ale ty většina donesla domů spíš v bříšku než v košíčku. A pokud vám snad někdo tvrdil, že viděl dva zajíce. Věřte, že to nebyl přelud z nadměrné konzumace vajec či tekutých švestek. Zající koledovali a šlehali, až se nám z kožichů prášilo a do zajista do roka „neuschneme“.

Jitka Rukavičková

„Život je p(l)es“ nejen na televizní obrazovce

Naše prosby byly vyslyšeny! Kolo štěstí Nadace manželů Livie a Václava Klausových se zastavilo na štítku se jménem obce Bačalky. Jako jedné z 18 vybraných z celkového počtu 94 žádajících obcí. Teď už jenom doplnit seznam účastníků kurzu na výsledný počet 10 + 2 náhradníci a můžeme začít s výukou našich dam a pánů v rámci projektu „Komunikující senior“. Naučíte se nejen počítač pustit, ale také napsat dopis, odeslat ho dětem nebo vnoučatům mailem, vyhledat si na internetu odjezd autobusu, objednat sazeničky jirfin nebo si přímo popovídat s vnoučaty studujícími daleko od domova. Ještě zbývá dodat několik organizačních informací: **kurz bude probíhat od 16. do 19. července 2012 vždy dopoledne v rozsahu 3–4 hodiny.** Seznam zájemců je možné ještě o několik z Vás doplnit, takže **neváhejte, milí spoluobčané i neseniorského věku, a přihlaste se.** Bylo by dobré, kdybyste si na dny, kdy bude kurz probíhat, pořídili nebo alespoň zapůjčili počítač domů. Nové poznatky je dobré si pokaždé doma zopakovat, vyzkoušet na „svém“ počítači.

Život nemusí být ples jen na televizní obrazovce. Život je takový, jaký ho dokážeme žít.

Rádi bychom od Vás koupili pozemek...

...nejlépe zadarmo a obratem ruky ho prodáme. Tak nějak můžeme číst mezi řádky dopisu, který mnozí z Vás, kdo v našem katastru vlastníte nějaké pozemky (což je valná většina občanů), v minulých dnech a týd-

nech obdrželi. Ekonomická situace v posledních 3 letech není, co se obchodu s realitami týče, dobrá. Ceny nemovitostí (pozemků a staveb) zažily strmý propad a **kdo nemusí, tak neprodává. A už vůbec ne zemědělskou půdu.** Vzpomeňme si na úsilí našich předků získat aspoň kousek políčka, nějakou záhumenku nebo ovocný sad či louku. **Půda je živitelka, neshoří, nikdo nám ji nemůže odnést a schovat. Je to trvalá hodnota, kterou, pokud sami nehospodáříme, je dobré dobře pronajmout, ale určitě není dobré se jí zbavovat.** Cenu půdy tvoří částka, kterou právě teď dostaneme při prodeji. A utratíme ji ani se nenadějeme. **Cena půdy je odvozena od jejího výnosu a schopnosti trvale tento výnos svému vlastníku přinášet.** V rámci dalších integračních procesů EU výnos z půdy v ČR v nejbližším časovém horizontu poroste. A proto se právě v této době vyrobili různí překupníci a kšeftaři s pozemky, supi, kteří čekají na svoji oběť. Finančně vyčerpanou nebo jen méně vzdělanou či, chcete-li, méně informovanou. Nepodléhejme svodům krátkodobého výnosu z prodeje a **budme v rozhodování o svém majetku obezřetní. Neukvapujme se a přemýšlejme** ob jednu generaci dopředu, stejně jako to dělali naši dědové. **Abychom se „doma“ brzy necítili jako „na návštěvě“.**

A pokud se chcete poradit, jak na takové nabídky reagovat, přijďte do úřadovny, kde vás také necháme nahlednout do nově se tvořícího územního plánu.

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

OBSAH TOHOTO ČÍSLA:

VELIKONOČNÍ HODOVÁNÍ	str. 1
AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY	
„Život je p(l)es“ nejen na televizní obrazovce	str. 2
Rádi bychom od Vás koupili pozemek...	str. 2
Cestou necestou, polem nepolem	str. 2
DOTACE pouze „POTŘEBNÝM“	
Jarní proměny Bačalek	str. 4
U nás a v našem okolí	str. 4
A zase ty odpady...	str. 4
OKÉNKO DO MINULOSTI	
Jiná doba – 1. část	str. 5
Básně	
Max B. Stýblo, OBJETÍ, JENOM U NÁS NE!	str. 5
POVÍDÁNÍ PRO „DOBŘÝ DEN“, PhDr. Jan Šolc	
Receptura na lásku	str. 6
NAPSALI JSTE NÁM – S. Ošéipovská	str. 6
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	str. 7
Z BAČALSKÉ KRONIKY	
1952 – 3. část - závěr	str. 7
VZPOMÍNKA	
Za Bódou	str. 7
OKÉNKO DO MINULOSTI	
Prostřeno	str. 8
POZVÁNKY A AKCE	str. 8
LIBÁŇSKÁ KULTURNÍ MÁJOVÁ SMRŠT	str. 9
PO PRÁCI LEGRACI	
Sám, sám na kolo...	str. 9
Čarodějnice	str. 9
Prvomájový průvod	str. 9
JARNÍ OČISTA	str. 10

Cestou necestou, polem nepolem

Až si o některém hezkém jarním víkendu vyjdete na výlet kolem naší vesnice, pak jistě zaregistrujete, že **cesta „za Slukovými“ dostala nový kabát.** Konečně máme možnost dostat se ke Křížánku a na Záhuby pěšky nebo na kole, aniž bychom byli od hlavy až k patě obaleni blátem. Po více jak třičtvrtletním jednání se zástupci ZEM Záhornice, a.s. (člen Agrofert Holding – majitele Andreje Babiše) pochopili, že chtějí-li v našem katastru hospodařit a užívat obecní cesty, musí se o ně také starat. Část cesty již byla upravena na podzim firmou ZEMA, s.r.o. Markvartice, nejvíc zničený úsek cesty byl nyní Záhornickými zavezen kamennou sutí. I my jsme ale museli přiložit ruku k dílu. Samotné zavezení sutí by nemělo dlouhého účinku, kdybychom neprohloubili příkopy kolem pole a nevysekali náletové dřeviny, které svou hustotou brání přirozenému vysychání cesty. Byla to práce pro početnou skupinu lidí, a tak se k naší partě HIC (Šátek, Hošek, Fidrich) připojili ještě další siláci: F. Vaněk, M. Šoltys a S. Hodboď. Patří jim naše dík, protože odvedli velký kus práce.

Asi mi dáte za pravdu, že pokaždé, když se vracíme do míst svého dětství, naše první cesta vede na hřbitov. Odpočívají tam naši rodiče či prarodiče a další blízcí. Kytíčkou a tichou vzpomínkou si své blízké připomenou jistě i všichni rodáci, kteří k nám **9. června** přijedou **na setkání rodáků a přátel Bačalek a Lična**. Snahou nás všech je ubezpečit rodáky, že si práce našich předků vážíme, a že nám leží na srdci vzhled místa posledního odpočinku všech blízkých. Již ve volebním programu předchozího zastupitelstva byla plánována **oprava plotu kolem hřbitova**. Po odborném zkoumání stavebních techniků s ohledem na finanční možnosti obce bylo konstatováno, že v havarijním stavu se nacházejí především sloupové hlavice. Proto bude provedena jejich kompletní výmě-

na, čímž dojde k zamezení rozrušování samotných sloupových pilířů. Tak se prodlouží životnost plotu minimálně o tři desítky let bez dalších finančně náročných oprav. **Zároveň bude proveden sanační nátěr kovových konstrukcí plotu.** Veškeré práce budou prováděny s maximální šetrností k samotným hrobovým místům. Omlouváme se ale, pokud stavebními pracemi na krátký čas narušíme pietu tohoto místa.

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka obce

DOTACE pouze „POTŘEBNÝM“ aneb Spravedlnost je dvojí

Vždy, když nám je oznámeno, že naše obec v řízení o získání dotace neuspěla s odůvodněním, že „pro velký počet zájemců jsme nebyli vybráni“, říkám si: „asi jsou

potřebnější projekty a chudší víscky než jsme my. Buď jim to přáno.“ Co odhalily veřejnosti Lidové noviny v pátek 6. dubna 2012 je však více než zarážející.

Viz. článek jež byl uvedený titulkem „**České miliony z Bruselu čerpá i šejk**“. Že by existovala ještě nějaká „jiná“ výběrová kritéria?

Pavla Kaprasová

Eurodotace míří i do velkých firem, jako je ČEZ, Škoda Auto či Siemens

**DAVID TRAMBA
KAMILA JUŠKOVÁ**

PRAHA Evropské dotace může získat opravdu každý. Veřejné peníze čerpají miliardáři i obři nadnárodní koncerny, zjistily LN z přehledu přidělených dotací.

Například východočeské Lázně Bělohrad získají téměř 136 milionů korun z Regionálního operačního programu Severovýchod na projekt s názvem Lázeňský resort Strom života. „Využijte energii, kterou načerpáte skrze hluboké kořeny stromu života,“ lákají lázně hosty do nového zařízení.

Největším akcionářem Lázní Bělohrad je přitom bahrajnský vicepremiér šejk Chálid bin Abdulláh Al-Chalífa. Tedy člen bahrajnské královské rodiny, jejíž majetek se počítá v miliardách dolarů.

Jenže stamilionové dotace budou v Česku čerpat také nadnárodní koncerny, jejichž obrat se pohybuje ve stovkách miliard korun. Jen namátkově lze jmenovat Siemens, německého výrobce pneumatik a autodílů Continental či ocelářskou skupinu ArcelorMittal.

A nechybí mezi nimi ani největší české společnosti, jmenovitě ČEZ, Škoda Auto či ostravské Vítkovice. „Je lepší, když peníze z fon-

Evropské dotace

789 miliard korun

tolik může ČR získat z evropských programů v letech 2007 až 2013

572 miliard korun

tolik již získali konkrétní uchazeči na úspěšné projekty

139 miliard korun

tolik zatím EU skutečně Česku proplatila

Zdroj: Ministerstvo pro místní rozvoj

dů vyčerpají velké podniky, než když je Česko nevyčerpá,“ odpověděl jeden z manažerů nadnárodní skupiny, který si nepřál být jmenován.

Někteří ekonomové na tom nevidí nic špatného. „Prostor pro velké firmy je poměrně limitovaný. Na druhé straně, tyto velké firmy jsou mnohdy zásadním nositelem regionální ekonomické prosperity a podle mého názoru je dobře, že v odůvodněných případech mají možnost na dotační podporu dosáhnout,“ říká ekonomický expert České spořitelny Petr Zahradník.

Jiní se naopak začínají bouřit, jakmile slyší slovo dotace. „Není

správné, že kdokoli dostává dotace. U velkých a bohatých firem nebo bohatých lidí je to jen více do očí bijící. Dotace jsou zlo,“ říká liberální ekonom a předseda Strany svobodných občanů Petr Mach.

Peníze z EU ale směřují i ve prospěch „vyšších“ cílů, jako je zvýšení konkurenceschopnosti Česka. K tomu má posloužit vznik špičkových vědeckých center za miliardy korun. Za těmito projekty stojí hlavně univerzity a Akademie věd.

Podle odborníků na trh práce je zde riziko, že tisíce vědeckých pozic nebude možné obsadit. České a zahraniční špičkové vědce bude problém sehnat a také zaplatit. Otázkou také zůstává, zda budou vědecká centra do budoucna schopná si na sebe vydělat.

Je však možné, že někteří z úspěšných žadatelů se na bruselské dotace těší marně. Evropská komise v březnu zkritizovala stav kontroly dotačních programů v Česku a pohrozila zastavením plateb.

Česká vláda v reakci na kritiku raději dočasně pozastavila takzvanou certifikaci projektů, která je nutnou podmínkou k proplacení peněz. Ministři mají čas do konce května, aby v kontrole dotačních programů udělali pořádek.

Čtěte TÉMA na stranách 20 a 21

1. dubna nám konečně umožnilo počasí zahájit práce na úpravě svahu hřiště, který se zhroutil, a voda neustále podmáčela plochu hřiště. V souladu s projektem upraví firma Atrium z Jičína nejen svah, ale provede celkovou drenáž pozemku za hospodou tak, aby voda z velkého povodí nad hřištěm odtékala přímo do svodnice, tedy do přírodního potůčku.

Koncem března byly zahájeny práce na **opravě zastávky v horní části Bačalek**. Kromě prostoru čekárny, kterou jsme výrazně zmenšili, bude tento „domeček“ využíván jako úložný prostor pro zahradní techniku. Celý měsíc jistě sledujete jeho přeměnu a my vás budeme informovat o její proměně ve fotografiích na webu bacalky.cz. Bude to úplně nová zastávka s krásnou garáží, prostě vše v novém. Asi byste nevěřili, v jakém stavu byly trámy a střecha. Až po jejich odhalení jsme zjistili, že stačilo málo a někomu by, jak se říká, mohlo vše spadnout na hlavu.

Stavba totiž neměla chráněné základy, proto bylo zdivo mokré až po střechu a trámy postupně trouchnivěly. Víme, že zastávka byla jakousi klubovnou pro několik generací. Dnes by se ale měli občané scházet v naší pivnici, která byla stavěna i pro účely přátelských setkávání.

A zase ty odpady...

...a máme tu další „občanskou aktivitu“. Na platu za krávinem se objevila nová „**černá skládka**“. Některý z našich občanů si zde „odložil“ **asi 6–8 mrtvých ovčí**, které smíchal se zbytky hnoje a co je nepochopitelné, i se zbytky domácího odpadu, jako jsou igelity, PET lahve a nedojedené obědy. Také vám to připadá neskutečné? Zajděte se přesvědčit a pomozte odhalit původce tohoto činu. Nebo vám stačí tento pohled?

PhDr. Alena Varhanová, místostarostka

V Libáni je otevřen sběrný dvůr, kam můžete odvést a zdarma se zbavit téměř veškerého odpadu z domácnosti.

Otevřeno:

středa 12.00 – 16.00

sobota 8.00 – 12.00

Nebezpečné odpady, vyřazená elektrozařízení: zdarma.

Velkoobjemný odpad a pneumatiky: tento druh odpadu je zpoplatněn.

OKÉNKO DO MINULOSTI

Krásný „kronikářský“ příspěvek včetně rekvizit (historických řemeslných nástrojů) obdržela redakce od pana Františka Vojtíška. Je obdivuhodné kolik údajů uchoval ve svých vzpomínkách, a také je zajímavé, kolik řemesel zde na vsi bylo.

Jiná doba – 1. část

První zmínka o obci Bačalky, podle údajů na internetu, pochází z roku 1371. Právem si proto občané Bačalek v minulém roce důstojně a hrdě připomněli 640. výročí založení obce. Daleko hmatatelnější důkaz o existenci této obce, která je pro mnoho občanů rodištěm a další obyvatelé ji přijímají jako své bydliště, pochází z roku 1835 a je uveden na soklu pomníku Boží muka, nacházejícím se v horní části obce. Všem pamětníkům se jistě vybaví celkový obraz tohoto pomníku včetně dřevěného plátku se čtyřmi kamennými sloupky. Oplocení pomníku bylo však stářím znehodnoceno a kamenné sloupky poničeny. Ale i tak se nám dochoval důkaz o existenci obce před více než 180 roky, tedy z doby, kdy již úspěšně prosperovala a mohla si pořídit poměrně nákladný pomník, jehož bytí tenkrát zvýraznilo vysazením čtyř kaštanů koňských – jírovec maďal. Považují proto informaci uvedenou před několika lety ve Starohradských listech, že tato obec vznikla před 130 roky za mylnou, nepravdivou a zavádějící. Vyda-

me-li se znovu na cestu poznávání dávné minulosti osidlování území této obce a jejího okolí, setkáme se se skutečností, že toto území velmi dobře vyhovovalo již předkům z doby kamenné, což dokazují nalezené úlomky pazourkových pěstních klínů a dalších primitivních kamenných nástrojů v letech 1950–1960 v části „Kopani-
na“.

Vlastní spojení obce s „okolním světem“ bylo realizováno zřízením silnice v roce 1910–1911, původně s povrchem prашným, který byl v roce 1962 změněn na živičný. Po této silnici se původně neproháněla ani auta, ani motocykly, ale jezdily po ní pouze hospodářské povozy tažené koňmi nebo hovězím dobyt看em (voly a kravami). V zimě dnešní hřmot automobilů nahrazovalo malebné cinkání zvonků a rolníček. Z toho lze jednoznačně usoudit, že pro zdárný chod obce se zemědělským zaměřením, byl nutný kolář a kovář.

I naše obec měla v těchto nejdůležitějších řemeslech zastoupení, a to v kolářství pana Františka Macouna a kovárnu provozoval k plné spokojenosti tehdejších rolníků kovář a zkušený podkovář pan Josef Flemr. Pan Macoun dokázal zhotovit jak celý vůz, tak i vyměnit jeho poškozené části, včetně oprav kol s nahrazením nových loukotí a špicí. Pan Flemr zase doplnil na dřevěné části vozu veškeré kování a okoval hospodářům koně a drobným zemědělcům jejich tažné síly – voly a krávy. Postroje pro tažná zvířata ochotně zhotovil i opravil sedlář pan Josef Jansa. V době, kam sahá moje ohlédnutí, se už roubená obydli nestavěla, proto se prováděly jen jejich opravy, kterými se zabýval tesař pan Bohumil Eršil, který svoje pracovní úsilí a řemeslný fortel směřoval do vazby krovových konstrukcí nově stavěných zděných obydli a hospodářských staveb, neboť se jednotlivé krovové prvky otesávaly ručně. Přestavbám původních roubených staveb a výstavbám nových zděných rodinných obydli se věnovali mistři zednického řemesla pánové František Podhajský, Václav Havelka, Břetislav Plíšek, Jan Tomášek a

Václav Maršík. Pan Bohumil Eršil se po ukončení provozování tesařské činnosti věnoval pletení proutěných košíků. V této pro sadaře i občany potřebné činnosti mu byl nápomocen i pan Bohumil Jírovec. O údržbu již zmíněné silnice se s pečlivostí staral pan Josef Smrček. Občany převážně obouval pan Josef Bartoň, s opravami

lidé chodili i k panu Františku Vojtíškovi a panu Josefu Banýrovi. Prodej a opravy hodinek obstarával zas pan Tomíček. Písemný styk zajišťoval pošťák pan Oldřich Prskavec. Po ukončení provozování kovárny pana J. Flemma byl všem potřebným ochotně k dispozici v opravě kovových strojů a zařízení pan Josef Zajíček, který také zhotovil u několika domků a usedlostí kovová vrata s vrátky (z duralu), které slouží dodnes. Zasluky pro naši obec si pan J. Zajíček připsal zhotovením celého oplocení hřbitova také z duralu, a to v roce 1948. Plotová podezdívka a zděné sloupky jsou dílem zedníků pánů Václava Havelky, Františka Podhajského a Václava Maršíka, kterým pomáhali s výrobou betonu a malty desítky občanů. V jejich spolupráci byla postavena i kaple na hřbitově.

František Vojtíšek

Pokračování příště.

POVÍDÁNÍ PRO „DOBŘÝ DEN“

Při výsadbě nové lípy za pivnicí 28. 10. 2011 nás navštívil PhDr. **Jan Šolc**, bývalý poradce prezidenta Václava Havla. Požehnal naši lípě a besedovali jsme s ním. Kdo si naladí liberecké rádio „Dobrý den“, může se zaposlouchat v pořadu „Řeči pod věží“ do jeho poutavých vyprávění na řadu témat. Některá vám přiblížíme na stránkách Pramínku.

Receptura na lásku

Sám velký Platón vyřkl v jednom ze svých Dialogů slovo do prance: „Vztah mezi mužem a ženou je tak složitý, že by bylo rozumnější se mu vyhnout.“ Považte, velký myslitel prchá před tématem – a co potom my? Je pravda, že ve světě múz a moudrosti neprchali všichni. Jeden mladý vídeňský psychiatr si dokonce při noční četbě tohle místo v Platónovi založil, než zhasnul lampu a usnul. Pak se k němu vrátil a dobyl na něm vědecký věhlas. Uhodli jste, Siegmund Freud.

Jeden student mě po platónské přednášce doprovázel domů s vyznáním, že je ve věcech erotiky a sexu nesmělý a neznalý, že tím trpí a nespí. Nijak jsem mu netajil, že jsem na tom nebyl v jeho věku lépe a že to tak nejspíš i zůstane, protože ani Platón, jak sám ví, si s tématem neporadil. Že to chce sice trochu kuráže, a že se to často neobejde bez pochybností i trapasů, ale rozhodně to stojí za to. Že láska je bez příměru to nejvyšší. A sex sám, že je darem i extází, ale jak už dříve pravil pařížský švihák a znalec života Balzac, i tak je sex pouhou rekvizitou lásky. To řek', ale fajn! Prosím domyslet až do důsledku.

Zdá se mi, že čím víc jsme drceni diktaturou úspěchu, a čím víc máme problémů s láskou, tím víc okázale mluvíme o sexu. Dnes už pravidlem otevřeně a nevhodně dokonce i v čase televizně hvězdičkovém, do dvadvacáté hodiny. A reklama sama by se bez evokací té tělesné závratě nepohnula ani o píď. Jeden z amerických potřeštěnců začal světu poklesle kázat, že lidstvo prý nebude svobodno, dokud v téhle oblasti nebude moci být cokoliv zveřejněno, napsáno, namalováno, vyfotografováno atd. Tak začal čas sexuální revoluce, než brzy neslavně skončil.

Mé blažené dětství se odehrávalo na kopci, jemuž vévodil velký kaštan obrostlý pámelníkovým křovím. Jedna starší kamarádka sem přinesla červeně vázanou knížku, z níž nám tiše předčítala. Byli jsme jak pěny a já byl nakonec vyznamenán svolením půjčit si ji domů. Sexuální osvěta byla ještě v plenkách, a tak ten titul popisoval dost útrpně a nádenicky posloupnost kroků v pohlavním aktu. Máma mi ji ale objevila při vytírání podlahy pod postelí. „Můžeš si to přečíst, ale připraví tě to o jednu velikou příští radost, až budeš objevovat, v čem je láska mezi tebou a tvou dívkou tak úžasná, že se o tom nedá mluvit ani psát. Tyhle návody, Honzo, ty nebudeš potřebovat.“ A já byl rád, že to teda budu umět, ale přesto jsem byl dost zvědav...

Vadí mi, i když vím, že je to fatálně nevratné, že se láska i sex staly za těch posledních čtyřicet let tak nedůstojně tržní komoditou, až bezostyšně nízkým způsobem věci obchodu, jak umí Hollywood a tisíc jiných pochybných agentur. Když jsem občas dotazován, jaká je dnešní mládež, odpovídám *jiná*, a to v dobrém i zlém. Je ochuzena, aniž by si to připustila, tou přemírou barvotiskových receptur, návodů a doporučení. Láska je tvořivostí těch dvou, a ne nápodobou. Spíš ji bohatě zakoušíme, než poznáváme. *Amor omnia vincit*, láska vše překoná, i když magické tajemství vztahu mezi mužem a ženou bude trvat bez konce.

Pro příště zvolím, přátelé, při našem setkání pod věží snazší téma. Slibuju.

Váš Honza Šolc

NAPSALI JSTE NÁM

Dne 27. 3. 2012 nám vhodila do schránky paní Stanislava Oščipovská, roz. Flemrová (r. 1942) tento dopis, který nás potěšil a jistě potěší i naše čtenáře:

Přijměte poděkování za články o mém strýci Břetislavu Flemrovi. I když já se na něj nepamatuji, tak on o mně věděl. Dokladem byly motáky poslané rodině. Spolu s ním byl souzen a vězněn i můj otec, ale měla jsem štěstí, že se mi tatínek, byť ve zbědovaném stavu, v létě roku 1945, vrátil. Děkuji mnohokrát za vzpomínku a velmi mne potěšila tůjka, která se objevila u strýčkova pomníčku. Díky.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci květnu slaví svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Varhan Jindřich
Kabrnová Jaroslava
Šídlová Jana
Opavský Jakub

Redakce Pramínku přeje Všem pohodovou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

Na základě Vašich reakcí se redakce Pramínku rozhodla zveřejňovat ve společenské kronice pouze jména bez uvedení věku. Budeme zde zveřejňovat jména těch, kteří v daném měsíci oslaví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří již jdou životem déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redakci.

Z BAČALSKÉ KRONIKY

1952 – 3. část – závěr

Po 14 letech zamořena byla naše obec epid. nemocí paznechtnatého dobytka slintavkou a kulhavkou. Nemoc vyskytla se v polovině února v chlěvě Al. Drbohlava. Vzpor přísným veterinárním opatřením během jarních měsíců proběhla celou vsí. Průběh nemoci byl celkem slabší jak v r. 1938. Přesto natropila velkou škodu silným poklesem dojivosti krav. Tentokrát postihla silně i vepř. Uhynutí se nevyskytlo. Metlou našich vepřinců jest dále nakažlivá obrna vepřů. Nemoc tato byla sem zavlečena za okupace Němci a natropila mnoho škod. Doposud není spolehlivého prostředku, který by zabránil rozšiřování. Letos byla na našem katastru nalezena ojediněle na bramborové nati larva mandelinky, která v mnohých okresech, zvláště v pohraničních, natropila velkou škodu. Bylo nařízeno všechny brambory poprášiti larvy ničícím práškem.

Od 1. července t. r. zařídila „jednota“ svoji prodejnu nápojů v hostinci u Reslů a dosavadní majitel stal se jejím zaměstnancem. Prodej piva a trafika v čp. 83 u Švorců byl pro nezájem majitelky zrušen.

Od 1. září zastaven byl provoz v soukromém mlýně v Záhubech, kde většina našich rolníků mlela obilí. Obec naše přidělena byla do mlýna starohradského. Zavedeno bylo „měřičné“ – placení ode mletí obilí. Za semletí 100 kg žita – 9,5 kg žita, za semletí 100 kg pšenice – 8,5 kg pšenice. Není to nic nového. Před 50 lety se jinak ode mletí neplatilo, s tím rozdílem, že obilí se měřilo.

V měsíci říjnu provedena byla veřejná dražba pozůstatosti po zemřelé stařeně Tomíčkové z čp. 82. Domek o malé síni a jedné místnosti koupil soused Al. Drbohlav. Počasí bylo celkem suché. Po žních však nastaly dešťové přeháňky, které sťažovaly práce při sklizni bramborů a řepy. V tomto roce zemřely u nás 3 osoby starší 80 roků a jedna osoba ve věku 69 roků. Narodily se u nás 3 děti.

Z bačalské kroniky II. vybrala Pavla Kaprasová

VZPOMÍNKA

Za Bód'ou

V každé vesnici žije jeden či několik zvláštních lidíček, takových, které každý zná, a vlastně o nich nic neví. Na Ličně k nim skoro osmdesát let patřil pan **Bohumil Jirků**, kterému jsme neřekli jinak než Bód'a. Skromný, pracovitý člověk, který od útlého dětství trpělivě nesl úděl svého handicapu. Nemluvil, neslyšel. Jako malá holka jsem se s Bód'ou potkávala u koryta, kam jsme oba chodili pro vodu. Já s malou bančičkou, on se dvěma těžkými smaltovanými kbelíky. A přesto, že se mi ten pán zdál „divný“, nikdy jsem z něho neměla strach. Vždycky se na mě smál, pusou od ucha k uchu, a posunky mi něco naznačoval. Postupem let jsme si mezi sebou, asi jako každý ve vsi, vytvořili vlastní neverbální komunikaci. Takže jsme si povídali o tom, že hezky svítí sluníčko, že voda teče moc nebo málo, že na pití je lepší pivo než voda... Celý život Bód'a těžce pracoval v zemědělství a snad ničeho se nebál. Dokázal zasáhnout, když rozběsněný dobytek utekl z ohrady, na hasičských zábavách ve tmavomodré uniformě srovnal do latě i ty největší rváče. Byl to nejlepší sekáč, jakého jsem znala, a když jsem ho poprosila, aby mi naklepal kosu, mohla jsem se spolehnout, že bude ostrá jako břitva bez jediného zoubku.

Bód'a byl prostý člověk, nikoli však jednoduchý. V galantnosti a vychování by se mu tady mohl rovnat málokdo. Byl jedním z mála, kdo si před vstupem do hospody nebo holírny mého dědy pořádně očistil boty, a snad skutečně jediný, kdo vyskočil v hospodě od stolu a otevřel mi dveře, když jsem měla plné ruce.

Pokaždé, když jsem na návštěvě u své maminky v Boleslavi, probíráme, co je u nás ve vesnici nového. „A co dělá Bód'a?“, ptala se mě jako vždycky i v ten pátek 30. března. „No, chystáme se k němu letos s gratulací a tisícovkou, bude mít osmdesátku.“ „Ten by si zasloužil mnohem víc za tu svoji dřinu“, na to odpoví moje mamka. Nemáme ni potuchu o tom, že se možná v těch okamžicích Bód'a loučí s naším světem.

Místo gratulace jsem mohla Bód'ovi už jen zazvonit. Za nás za všechny pak s úctou: „**Bód'o, děkujeme.**“

Pavla Kaprasová

OKÉNKO DO MINULOSTI

Prostřeno

Bylo to v době, kdy jsme jako děti chodily do nové překrásné zdejší školy. Navštěvovala ji tam asi stovka žáků, a tak o různá přátelství nebyla nouze. Jako děti jsme si před školou hrávaly různé hry, vymýšlely různé zábavy, hledaly tajná zákoutí na schovávanou, hrály o kuličky. Na pokraji lesa hledaly různé střípky nebo odhozené věci. Nejmilejší naší zábavou bylo houpání se na proutí dvou mohutných smutečních vrb dosahujících větvemi až k zemi. Byly zasazeny na obou předních rozích zahrádek. Byly velkou okrasou. Tyto zahrádky připomínaly udržované parčíky, které vždy po jaru upravoval cestář pan Antonín Srazil. Sloužily k výuce, poznávání květín, rostlin a jejich pojmenování.

Jedna z našich kamarádek se jmenovala Miládka. Byla z Lična ze statku a měla ještě tři starší sourozence. Jednoho dne dostala Miládka nápad, abychom šly s ní k nim domů, že si tam budeme na něco hrát. Bylo po vyučování, a tak jsme pozvání od kamarádky s nadšením přijaly. Celá její rodina byla na poli, tak jsme se v jejich domově podle svého zabydlely. Pak nastala velká porada o dalším programu. Nakonec jsme se dohodly na tom, že bychom mohly něco vařit. Bylo ujednáno a schváleno. V tom dostala hostitelka nápad. Její tatínek prý přivezl s nákupem z Libáně i falešné kakao. Tak si ho ochutnáme. Mléko z posledního dojení krav bylo uskladněno ve sklepě. Všechny jsme se hrnuly pomoci Miládce vynést plnou plechovou dížku, které se říkalo dojačka. Vedle velkých kachlových kamen byla připravena hromádka zátopy i dříví k večernímu topení. To se nám též hodilo. V této době se nám o elektrickém sporáku ani nesnilo. Z kredence jsme vybraly náležitě velký hrnec a začal kuchařský proces. Do mléka jsme vysypaly obsah sáčku, který byl umístěn na dřevěné policice poblíž kamen. Bylo uvařeno. Každá jsme si nalila do připraveného malovaného hrnečku a s chutí jsme popijely. V tom se však právě vracel domů s naloženou fůrou Miládka starší bratr Fanouš. Hned jsme jej všechny zvaly na hostinu. Práci vyhladovělý host neodmítl a přisedl si s námi k velkému dubovému stolu. Ochutnal. Divně se zatvářil, pak postavil s úderem hrneček zpět na stůl a začal prskat. „Co jste do toho holky daly?“, byla jeho kritika.

„No přece to falešné kakao, co tatínek včera přivezl z Libáně“, chlubila se Miládka. „Ty chytráku, vždyť to byla hlinka do vápna, s nímž táta chtěl vybělit seknicí“. Popadl hrnec a zbylý pokrm běžel vylít do jímky. „Počkej, až přijde domů, ten Ti dá co proto“, pohrozil sestřičce. Nevím, jak to tenkrát dopadlo. Ale my jsme se vytratily a zmizely jako pára nad hrncem. Šťastné, že jsme to bez jakýchkoliv následků tenkrát přežily. Jistě, mnoho bodů bychom asi za takového vaření v dnešním televizním pořadu nedostaly.

Jiřina Hazdrová

V minulém čísle Pramínku jsme otiskli starší fotografii dvou chlapců z Bačalek. Kdo jste je nepoznal, tak vězte, že vyšší z nich je **Josef Kopecský**, bratr paní J. Hazdrové a ten menší **Vlád'a Šolc**. Slušelo jim to v lidovém kroji.

POZVÁNKY A AKCE

Staré Hradky

ARCHIBALDOVY SLAVNOSTI POHÁDEK, **sobota 19. 5. 2012**, 10–18 hod. Bohatý program pro děti i dospělé po celý den. Velká pohádková soutěž čaroděje Archibalda I. – pasování ochránců starohradských pohádek; písničky a pohádková představení. Přivítání dalších pohádkových bytostí, jarmark, soutěže, hry, zábava a překvapení pro děti i dospělé.

Zámek Loučeň

RAJ POHÁDEK, **sobota 5. 5. 2012**, 11–17 hod. Zámek a zámecký park jako místo setkání těch nejoblíbenějších hrdinů z klasických českých pohádek, večerníčků i ryze moderních (nejen) televizních příběhů pro děti.

Dolní Bousov

DUHOVÉ KRUHY, **každou lichou středu, 18–21 hod.** Dolní Bousov – Dětské středisko. Chcete si povídat o životě a nemáte s kým? Chcete znát souvislosti mezi tím, co se děje ve Vás, a tím co se děje tzv. mezi nebem a zemí? Chcete poznat a rozvíjet své schopnosti, svou intuici? Chcete potkat spřízněné duše? Přijďte mezi nás, večery Vás bude provázet Jarmila Rybová. S sebou – sešit, tužku, příspěvek 100 Kč, změna vyhrazena, kontakt 733 768 923.

Markvartice

SLAVNOST SLUNCE, **v sobotu**

5. 5. 2012 na Keltské svatyni ŠANCE u Markvartic. Od 16 hod. *Hody z darů Země* a *Výměna názorů na téma Markvartické Šance za Keltů a dnes*. Od 20 hod. *Slavnost Slunce a Měsíce v úplňku s poděkováním Přírodě*. Učinkují: Václav Kořínek – bubny a zpěv, Blue Flowers – zpěv modrých květín, Divadelní spolek Markvart.

Sobotka

DIVADELNÍ SOUBOR KORÁLKA DĚTENICE Vás zve **v neděli 22. 4. 2012 od 19 hod.** na divadelní představení v městském kulturním středisku v Sobotce: *Anděl a kniha rekordů* – humorný příběh v neobvyklém prostředí, *Celé léto v jediném dni* – příběh dětí vyvolaný nevhodným prostředím. Vstupné 50 Kč, děti zdarma.

PO PRÁCI LEGRACI

Sám, sám na kolo...

28. dubna 2012

...sám, sám, sám. Sám na kolo usedám. Šlapu, šlapu, jak šlapat se má. No, já se mám!

Viktor Sodoma, který s tímto songem ovládal hitparády na začátku sedmdesátých let, netušil, že právě tato slova se stanou mottem naší **bačalácké cyklistické výpravy**. Šlapat budeme jak o život, ale nikoli sami. Věříme, že se v našich řadách najde dost šilenců, kteří chtějí **v sobotu 28. dubna 2012** prožít spoustu legrace a dobrodružství na společném cyklovýletě v rámci poháru **Tour de Bačalky**. **Sraz účastníků a start ve 13.00 hod před pivnicí U Bači, cíl rovněž.** Vyhrává každý, kdo se ve zdraví vrátí. Trasa nenáročná v délce 20 km, občerstvení na trase. **Dobové cyklistické oblečení** či jakákoli módní recese **vítána**, finance dle vlastní potřeby.

Čarodějnice

30. dubna

Tradiční pálení čarodějnic se zábavným program pro děti a opékáním špekáčků v podvečerních hodinách **za pivnicí U Bači**. S sebou prut na opékání. Vítání jsou nejen děti, ale i jejich rodiče a ostatní dospěláci.

Prvomájový průvod

1. května

Občané Bačalek a Lična se připojují k celosvětovým **oslavám Svátku práce**. Kdysi tak zprofanovaný svátek, dnes, v tržně-kapitalistickém systému, nabývá nového významu. I občané naší obce chtějí prvomájovou manifestací upozornit na to, že **jsou to pracující lidé, kteří živí tento svět**, nikoli pár pisálků a burzovních úředníků. Průvod alegorických vozů, pracujících všech profesí i dětí s transparenty a třepetalkami za doprovodu řízné muziky vyjede ze seřadiště **na konci Lična v 10.00 hodin** a projde vesnicí sem a tam. Po krátké **manifestaci před pivnicí U Bači** následují politické debatní kroužky u piva. Vítáme všechny, kteří se chtějí v první májový den zasmát a udělat si legraci sami ze sebe. Kdo vlastníte **traktůrek či jiné vozítko**, domluvte se s technickým vedením akce – pány Šátkem a Hoškem, jak vaše vozítka na průvod vybavit. Zájemci nahlaste svoji účast organizátorům akce – členům o. s. Občané Bačalek a Lična (J. Rukavičková, S. Zeler, J. Kabrnová, P. Kaprasová). Věříme ve vysokou účast a morální podporu ostatních občanů. Jen pro připomenutí: **jedná se o recesní akci, která nemá žádný politický podtext, na transparentech a v projevech účastníků nejsou přípustné žádné vulgarismy či společensky nevhodné jednání.**

Sraz účastníků: Lično, 9.45 hodin

Začátek průvodu: Lično, 10.00 hodin

Konec průvodu: pivnice, 11.00 hodin

za OBL, o.s. Pavla Kaprasová

„Máme odkole-
dováno, kam
dál?“

„Na píseček,
chtělo by to ná-
kou
lopaticku...“

LIBÁŇSKÁ KULTURNÍ MÁJOVÁ SMRŠŤ

Máj není jen měsícem lásky, ale také velmi kulturně exponovaným obdobím pro všechny obyvatele Libáně a blízkého okolí. Nelze se rozepisovat o všech akcích podrobně, přijměte jen krátký výčet kulturních událostí, které stojí za pozornost.

3. května do křesla pro hosta **v cukrárně Karolínka** usedne ředitel mladoboleslavského divadla a herec **Fran- tišek Skřípek**.

17. května jej vystřídá známý recitátor a přítel našeho kraje pan **Alfréd Strejček**. Místo vyprávění nám však měsíc lásky přiblíží přednesem Máchovy autobiografické povídky „**Máji, krásný máji...**“

19. května zahajuje 12. ročník hudebního festivalu Libáňský hudební máj – Foerstrovy dny. A zahajuje koncertem krásné ženy s krásným hlasem. **Irena Budweiserová**, známá především ze svého mnohaletého působení v seskupení Spirituál kvintet, se představí ve svém sólovém projektu gospelů, spirituálů a jazzových písní.

Druhý koncert **26. května** bude také patřit ženě – nebo spíše ženám. Hudební pořad věnovaný světově proslulému „Ptáčeti“ – francouzské šansoniérce **Edith Piaf** – nám přinese česká šansoniérka **Marta Balejová za doprovodu přednesu úryvků ze života Edith v podání herečky Libuše Švormové**.

Poslední koncert jarní části festivalu se koná **2. června**, kdy se **v libáňském kostele sv. Ducha pod záštitou Mons. Prof. Tomáše Halíka, ThD** zaposloucháme do **sborových zpěvů za doprovodu varhan**. Lístky na jednotlivé koncerty jsou již **v prodeji** v drogerii paní Petříčkové na libáňském náměstí.

Za o. p. s. Foerstrovy dny Pavla Kaprasová

JARNÍ OČISTA

První setkání občanů a chalupářů pod široou oblohou v tomto roce se uskutečnilo 14. 4. 2012 a bylo příjemně pracovní. Byli jsme rozděleni na 3 až 4 skupiny, pracovalo se u hřbitova, u zastávky, u rokle pod hospodou, v okolí prameniště a v zatáčce na Ličně. Prořezávaly se přerostlé keře, pohrabávaly se trávničky, opět jsme museli odvést z našeho lesa staré kanape, které si tam kdosi v zimě „odložil“. Jarní úklid, při němž nám příjemně hrálo sluníčko a občas vyhrávala „budovatelská“ píseň, jako Vyhrňme si rukávy nebo Kupředu levá, jsme zakončili na terase pivnice U Bači.

Milé bylo malé teplé občerstvení a studené pivo, káva i zákusky, o které se pro nás postarala paní starostka. Přátelé, díky všem, kteří jste přiložili ruku k dílu.

Alena Varhanová

Tradiční lidová

Zajac kosí otavu,
líška pohrabuje,
komár nosí na kopu,
muška ušlapuje.

...psík pozoruje...

Toto číslo vychází 20. 4. 2012. Příští vydání Pramínku plánujeme na 18. 5. 2012.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Občanské sdružení Občané Bačalek a Lična, Bačalky 97, 507 23 Li-bán, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239.

Tento výtisk připravili: Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Alena Varhanová, Slávek Zeler. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Korektury: redakce Pramínku. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: p. Čermák. Výtisk je zdarma. **Roznášku zajišťují:** M. Vaňková, S. Zeler, S. Hodbod', J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obraťte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vhod'te do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky–Lično.

Na tisk Pramínku přispěli: K. K. 100 Kč, p. Limr 200 Kč, Nešněra Václav 200 Kč, O. H. z Mnichova Hradiště 100 Kč, Formanovi č. p. 40 – 100 Kč, F. Polanecký 200 Kč, Novákovi Lično 300 Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu.

Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.